

Nykøbing Sjælland.

Ved Byraadsvalget 13. Marts blev Fru Margrethe Hansen valgt som Nr. 2 paa Højres Liste. Paa en frisindet Borgerliste var en Kvinde opstillet som Nr. 5, men kom ikke ind.

Fra Kerte.

Paa vor Generalforsamling i Aar blev det bl. a. vedtaget, at Kredsen skulde søge Samarbejde med andre Foreninger ved Sogneraadsvalget og kun i Nødsfald opstille egen Liste. Ved et Prøvevalg opnaaedes ikke Enighed, hvorfor Kredsen lavede Liste selv og fik det ny Bestyrelsesmedlem, Marie Hansen, ind. Vi har altsaa i en lille Kreds med nogle og tyve Medlemmer sat en Kvinde ind i Sogneraadet. Og det er sket ved forholdsvis lidt Arbejde og saa taktfuld Agitation, som er nødvendig paa en for Kvindesagen lidet gunstig Jordbund.

Som jeg skrev i en lille Artikel i „Fyns Tidende“, der jo ikke læses udenfor vor lille Ø, er jo „den kommunale Valgret — og Valgbarhed — en Kendsgerning, og den politiske vil blive det, saa snart det praktisk talt lader sig ordne. Derfor værner man sig til de ny Forhold uden at komme med de forslidte Bemærkninger om Grøden, der svides, og Barnet, der græder, hvilke dog nu er rene Oldsager.“

Mærkeligt nok trænger det alligevel til at siges atter og atter — selv indenfor Dansk Kvindesamfund; men paa Landet gaar det langsommere med denne Reform end i Byerne, tror jeg.

Valgene her paa Fyn har kun sat en enkelt Kvinde ind hist og her, og saa vidt vi kan skønne, ikke en i alle de Landkredse at Dansk Kvindesamfund, som findes paa vor Ø. Skulde dette ikke passe, vil det glæde mig meget at erfare det modsatte. „Fyns Tid.“ har nemlig ikke bragt Resultatet alle Steder fra, og andre Kilder har vi ikke haft, ligesom et Kvindenavn kan være overset i de mange Lister.

Nu rejser det Spørgsmaal sig her i vor lille Kreds, der siden Oprettelsen har kæmpet med Børnesygdomme: Naar vi ved Forholdtalsvalgmaaden med lidt Arbejde og lidt Agitation nemt sætter en

Kvinde ind, hvorfor har da ikke de større, levekraftige Landkredse, der bedre kan agitere uden at skade — givet et godt Eksempel her?

Det kan for andre se ud, som om Dansk Kvindesamfund ikke var glad ved, at selv en Formand med lidt Tid og en lille Skare bag sig, gjorde en Smule for at vise, at vi Kvinder mener, vi ikke bør gemme en saa dyr Gave som kommunal Valgbarhed hen.

Dansk Kvindesamfunds ledende Personlighed er jo ogsaa ifølge Sagens Natur glad ved hvert Resultat og venter ganske selvfølgeligt Arbejde i den Retning af Formændene. Derfor spørger jeg atter paa fleres Vegne: Hvorfor har Land-Kredsene ikke sat Kvinder ind? Skulde Forholdene udenfor Fyn være gunstigere, vil det glæde mig som Kredsformand, men beskæmme mig som Fynbo.

Rigmor Vigild.

En Kvinde som Sogneraadsformand?

Forskellige Dagblade har meddelt, at „Forpagter af „Sludegaard“ ved Frørup, Ester Laub, vilde blive valgt til Formand i det stedlige Raad. — Ved Henvendelse til vor fynske Korrespondent meddeles det os, at Valget i Frørup blev kasseret, og at nyt Valg var udskrevet til d. 25. Marts. — Vi maa altsaa i dette Nummer indskrænke os til at udtale, at vi haaber at faa Anledning til senere at omtale Danmarks første kvindelige Sogneraadsformand.

Danske Delegerede til Kongressen i Budapest, Juni 1913.

—o—

„Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund“ har til Kongresbureauet i Budapest opgivet følgende Navne paa de Delegerede, der vil repræsentere Forbundet ved den tilstundende Kongres:

Delegerede:

Johanne Blauenfeldt,
Th. Daugaard,
Eline Hansen,
Gyrithe Lemche,
Johanne Münter,
Louise Nørlund.

Suppleanter:

Helen Clay-Petersen,
Charlotte Ejlersgaard,
Thora Fiedler,
Distriktslæge Lemche,
Louise Neergaard.

Enkeloven.

—o—

Nedenstaaende Andragende, der er underskrevet af ca. 200 Kvinder af alle Samfundsklasser fra forskellige Dele af Landet, blev den 11. Marts 1913 indleveret ved en Deputation.

Til

det høje Landsting.

Idet vi henviser til det af Dansk Kvindesamfund siden 1910 udtrettede Arbejde for at søge gennemført en Lov, „der sikrer Enker, som ikke kan erhverve det fornødne til deres uforsørgede Børn, Hjælp hertil“, tillader vi undertegnede danske Kvinder os overfor det høje Landsting at udtale, at vi energisk støtter dette af Danmarks ældste Kvindeforening gentagne Gange ved Andragender og Resolutioner fremførte Krav.

Vi ved os i Overensstemmelse med Kvinder Landet over, naar vi paa det mest indtrængende beder det høje Landsting endnu i denne Samling at fremme det Lovforslag, som henligger i Tinget, og som — ophøjet til Lov — vil bidrage til at afhjælpe den Nød, der findes blandt Enker og disses Børn.

Tusinder af Enker med Børn ser hen til en saadan Lovs Gennemførelse, og vi drister os til at udtale som vor Mening, at den samme menneskekærlige Tanke, der ligger til Grund for Loven af 27. Maj 1908 om „Børn, fødte udenfor Ægteskab og disses Forældre“, nødvendigvis maa føre til Vedtagelse af det omhandlede Lovforslag.

Mange af os undertegnede beklæder Stillinger, som har givet os Lejlighed til at faa Indblik i de forskellige Forhold, hvorunder mangfoldige Enker med uforsørgede Børn lever, og vi føler det som vor Pligt saa indtrængende og alvorligt, som vi formaa, at fremhæve overfor det høje Landsting Nødvendigheden af en snarlig Løsning af dette Spørgsmaal.